

ОСТАННІ НОВИНИ

- 15:22 У Москві повідомляють, як відповідалимуть на удар по Санкт-Петербургу
- 15:04 У Росії скасували концерти заради Ані Лорак через "підтримку ЗСУ"
- 15:00 Один із найвідоміших автоперевізників у світі відмовився понад 400 тисяч машин
- 14:58 Туреччина, Грузія та Азербайджан запустять новий "авіаційний шлях" в обхід Росії
- 14:52 РФ залуєє в море лише чотири А-50Х чому це важливо для майбутніх бітв в Україні

Росіяни наступатимуть лише на одному напрямку, там вони і закінчаться, - ветеран АТО

Нікіта Шендеревський 14.12.03.06.26 15 хв 3313

Гідитись на нас в Google

Дикий стверджує, що Україна вдалося перехопити ініціативу, і час працює на нас.

Попри нещадні, росіяни ще будуть намагатися наступати, каже експерт / колаж УНІАН

Весняний наступ Росії фактично заглинувся. За даними аналітиків DeepState, у травні окупліцна армія вперше з 2023 року втратила більше територій, ніж змогла захопити. Одну з причин називають декілька ефективніших ударів Сил оборони по російській логістиці.

На тлі цього, в Україні та на Заході лунає все більше заяв про те, що вже восени цього року Київ може домогтися з Москвою про завершення війни.

Наскільки справді позитивно є ситуація на фронті, чи призведе це до нового контрнаступу і чи змусть це Путіна піти на компроміс за столом переговорів, УНІАН запитав у Євгена Дикого – ветерана російсько-української війни, екскомандира роти батальйону "Айдар", а нині директора Національного антарктичного наукового центру.

ВІДЕО ДНЯ

Ми бачимо, що ситуація на фронті стабілізувалася. Чи можемо ми вже зараз говорити про те, що нам вдасться повністю зупинити росіян на лінії боєзастійнення до кінця року?

Росіян на фронті, за великим рахунком, стратегічно вдалося зупинити вже. Я наразі доволі впевнено можу стверджувати, що вже відбувся перелам. Тепер ми перехопили ініціативу, час працює на нас.

Але важливо розуміти – це не означає, що росіяни більше не спробують наступати. Вони одностайно спробують, і ми навіть знаємо, на яку область напрямку. Перед ними стоїть політичне завдання від тієї єдиної людини, яка в Росії ухвалює рішення та живе у власній реальності, на яку не мають впливу російські генерали, не кажучи вже про солдатів. Ця людина наказала до кінця літа дотиснути Днібас.

Але дотиснути Днібас у реальному житті означає захопити велику агломерацію з чотирьох великих промислових міст – Слов'янськ, Краматорськ, Дружківка та Костянтинівка. Це фізично не реально для російської армії в її нинішньому стані. Але таке завдання перед нею стоїть. Бо єдину людину, яка там ухвалює рішення, абсолютно не цікавить, реально це чи ні. У її світі це цілком реально. Вона просто не готова прийняти, що її армія не може це здати.

І тому цей наступ, який РФ планувала почати ще в березні, тобто три місяці тому, все ж таки якось почався в червні. Триматиме він щонайменше до кінця літа. Але очікуваного результату не дасть.

Вони точно не вб'ють ці чотири міста. І в навіть цього сумніваюся, що вони вберуть усі ці міста на непридатні для життя. Тобто те, що вже сталося з близько для мене Костянтинівкою, яка фактично стала містом-привидом, може статися і з Краматорськом, Слов'янськом та Дружківкою вже до кінця літа.

Але навіть попри це росіяни не зможуть захопити ці міста. Суто теоретично в них є шанси взяти їх за одне з них. Але й це дуже напевд.

А якщо це можна сказати на 99,9%: це буде їхній останній справді великий наступ. У ньому вони розм'януть останні сили своєї армії. І до осені росіяни фактично втратять можливість наступати будь-де.

До слова, вже зараз є один показовий момент. Цього літа вони наступатимуть лише на одному напрямку. На півдні вони взагалі перейшли до глухої оборони. На півночі сидять максимально тихо і намагаються не спровокувати нас, аби ми не пішли в наступ, як уже зробили це на півдні. Тобто єдиний напрямок, де вони ще намагаються просуваються, - Донецький. І там вони й закінчаться.

На тлі проблем у російській армії і здобутків Сил оборони, зараз навіть у російському інформаційному просторі з'являються думки про те, що Україна перейде в контрнаступ. На вашу думку, чи можливий такий сценарій саме не у форматі локальних контрактів, а у звільненні великих територій?

Наразі саме це прогнозувати доволі складно. Адже багато залежить від того, в якому стані наша армія буде до того моменту, коли РФ відійдеться.

Також це залежить від того, чи відбудеться у нас реформа мобілізації, чи встигне вона дати хоча б перші результати, чи сформуємо ми достатню резерву. Але навіть у тому стані, в якому зараз перебувають ЗСУ, ми вже росіян зупинили, і це вже докраний факт.

І це дуже добре видно на фронті. Важливо й те, що йдеться не про кількість повернутих кілометрів. Адже в умовах 50-кілометрової кілзони за визначенням неможливо глибокі прориви і звільнення великих територій. До речі, це стосується як нас під час звільнення територій, так і росіян під час окупації. В умовах широкі кілзони масштабні стрімкі просування, як, наприклад, коли ми звільняли Харківщину, вже в принципі неможливі.

Питання швидше в іншому. По-перше, хто нав'язує характер бойових дій? Тобто хто нав'язує, де і коли воювати, а хто змушений реагувати? По-друге, головне питання на будь-якій війні – це те, в кого і в якій втраті. І от за обсяг цими параметрами ми вже переохопили ініціативу.

От реально перлам у ході війни відбувся. Так, вона ще може бути доволі довгою. Це можу бути не за три місяці - це можуть бути ще пара-тричі років. Але тепер, починаючи з весни цього року, час працює на нас. Це вже достатньо очевидно. Більше того, у Росії це зрозуміли всі, крім однієї людини. Але жованс у тому, що саме ця людина ухвалює рішення.

На тлі цього, якщо ставити питання, чи можемо до кінця року їх повністю розбити? Ось тут я вже не був би таким оптимістом.

Зараз у Росії все частіше починають говорити про мобілізацію. Наскільки, на вашу думку, це реалістичний сценарій? І чи допоможе це РФ повернути хід подій на свою користь?

Тут я собі дозволю процитувати одного з своїх улюблених ворогів. А саме Стрільцова-Гірка. Це наш абсолютний ідейний ворог, але у війні він розбирається. І думки він завжди, що навіть масштабна мобілізація зараз не врятує Росю. Тому що час, коли можна було закидати нас м'ясом, минає ще у 2024 році. Уже у 2025-му це було під великим питанням, а у 2026-му - взагалі не реально.

І тому скільки б людей вони зараз не кидали на фронт, це призведе лише до збільшення втрат без жодних здобутків. І тут я з ним абсолютно згодний.

До слова, згодом він опублікував ще один текст. У ньому він заявив, що після того, як Силам оборони вдалося успішно ізолювати Кримський півострів і фактично перетворити його на острів, ми вже в червні можемо перейти в наступ. На його думку, це буде або десантна операція в Криму, або форсування Дніпра. Але тут я його оптимізму не дуже поділяю.

Щодо воєнці Криму і взагалі нарощування ударів мідлстрайками. Ми вже бачимо перші результати – проблеми з паливом у Криму. Одне чи здатні такі удари критично вплинути саме на фронт?

Щодо мідлстрайків. У нас тривалий час була незалопнена прогалина. Ми дуже добре розвинули напрямок FPV-дронів, якими закрили фронт і зупинили там просування РФ, а також створили ці саму 50-кілометрову кілзону. Так само, особливо минулого року, ми активно розвивали наші дїлстрайки. Тоді наш БПЛА знищували їхні НПЗ, заводи та склади. І це вже має стратегічний вплив - ці удари знекровили Росю набагато більше, ніж усі західні санкції.

Але попри все це, в нас весь цей час лишається незакритий ґештальт. А саме - ось ця зона від 50 до 200 кілометрів. Де FPV не дістають, а дїлстрайки не використовуються. І наразі щогоріч у нас почалося масове виробництво дронів, які закривають зону від 50 до 200 кілометрів.

А це вже передфронтна логістика. Це вже не абстрактні політичні, а цілком реальні центри ухвалення рішень. Це абсолютно конкретні командні пункти та штаби. І все, що ще бувалою кілька місяців тому було тилом, перестало ним бути.

Ми фактично за останні три місяці розширили кілзону з 50 до 200 кілометрів. І це дійсно змінює дуже багато. Це надзвичайно швидко знекровлює російську армію. Це ламає її систему управління, ламає її логістику. А війна - це на 90% логістика і на 10% власне бій.

І саме на цьому етапі важливим фактором стає географія. Якщо на півночі та сході за цією 200-кілометровою зоною все одно залишаються їхні тили, то на півдні за 200 кілометрів уже Азовське море.

Ми фактично перекирили все сполучення між РФ і Кримом. У них залишається лише Кримський міст з його абсолютною критичною пропускнуою здатністю. І він дуже вразливий. Ще у них було три паромі, але всі три ми уразили. Крім того, залишається один паром для перевезення цівельних автомобілів. Але там черга на три доби вперед. Тобто росіяни масово тікають з півострова.

І це відбувається не просто так. По-перше, вони бачать, що ми внесли на півострів всі резервуари для зберігання пального, які більші за звичайну автозаправку. Тому як росіяни не намагалися забрати туди паливо, його просто немає де зберігати. По-друге, ми практично повністю знищили тамтешню систему ППО. Тобто небо над півостровом уже відкрите, і ми там робимо, що хочемо.

Це бачать усі, і, власне, мабуть через це Гірка робить висновки про десант у Криму. Але я думаю, що з цим він трохи спішає. Мені це більше нагадує історію з Херсоном. У 2022 році ми спершу спробували взяти його штурмом. Але вже за три дні зрозуміли, що так не спрацює. І далі просто почали підводити росіян до того, що Суворові тоді назвав "складним рішенням".

І от зараз ситуація з Кримом та Призов'ям дуже нагадує це саме "складне рішення". Ми не наступили, не штурмуємо і не висаджуємо десант. Але знещодили всю їхню логістику, знещодили ППО і методично знищуємо все, що нам там потрібно знищити. І в цій ситуації суто політичне питання, чи готові вони просто звідти піти.

І їхні цівельні вже ухвалили це рішення, тому по три доби вперед у чергах на паромі. А от армія там просто втекти не може - їй потрібен наказ. І тут ми повертаємося до тієї однієї людини, яка мабля в ухвалити це непросте рішення. Але абсолютно зрозуміло, що вона його не ухвалить. А далі просто чекає на Путіна і політичне самогубство.

І фактично зараз відбувається стрімке розходження між двома реальностями - реальною на землі та реальною в голові Путіна. І як швидко це розходження призведе до колапсу російської воєної машини - це вже питання часу.

Якщо ці удари справді настільки ефективні, то чи може РФ знайти їм протидію? Чи вже бачимо, як в їхньому інформаційному просторі з'являють про обслуговування траси Росія-Крим сітими. Також вони кажуть про нарощування ППО в цьому регіоні. Чи не станеться в один момент, що ці наші успішні удари перестануть так сильно впливати на РФ?

Тут я для початку хотів би процитувати одного з російських окупаційних губернаторів. Він дійл застосовання населення щось лягнув про те, що Україна намагається створити ілюзю блокади. І саме після цієї заяви російських воєнкорів просто порвало. Вони самі визнають, що нічого не можуть із цим зробити.

Більше того, в мережі ще циркуляє фото та відео російських автомобілів, які перефобують у зебру. Сама ця ідея загалом непогана, заповнена з природи. Адже її мета - розмити зображення, щоб воно не виглядало настільки цілісним.

Однак такий підхід фактично означає, що РФ визнала свою неадекватність забезпечити фізичний захист. На сітці чи ЗРК вони вже обсадило, що Росія визнала свою неадекватність фізичний захист. На сітці чи ЗРК вони вже обсадило, що Росія визнала свою неадекватність фізичний захист. На сітці чи ЗРК вони вже обсадило, що Росія визнала свою неадекватність фізичний захист.

Останім часом з українського боку декілька частіше лунають заяви про можливе завершення війни вже восени цього року. На вашу думку, чи готовий буде Путін визнати проблеми своєї армії і погодитися на компромісний варіант зупинки війни по лінії фронту?

На мою думку, цей сценарій, по-перше, неможливий, а по-друге - небажаний. Чому неможливий? Бо в Росії рішення ухвалюють не генерали чи олігархи, а одна напівбожевільна людина, яка живе у власному увеселі.

І ось ці розмови про те, що інніцна ситуація призведе до нормальних переговорів уже восени, базуються на припущенні, що наш ворог діє раціонально. Але в їхньому випадку це не працює.

І дійсно віро, що росіяни, які залучені до переговорного процесу, вже пропонують якісь більш-менш прийнятні варіанти. Допускаю, що й російські генерали живуть ближче до реальності. Але проблема в тому, що рішення ухвалюють не вони. І це треба дуже добре розуміти. Про що б не домовилися переговорні групи, якщо це не відповідє картині світу однієї конкретної людини, усі ці домовленості нічого не варті.

Тут дуже показово є стаття Bloomberg. У ній нічого про те, чи міністр фінансів і голова Центробанку прихилили до Путіна з поясненням, що бюджет Росії не витримає подальших військових витрат. Що вже до кінця цього року може відбутися повний обвал бюджету і що витрати потрібно скорочувати.

У відповідь Путін наказав урізати не воєнні видатки, а все інше. Тобто скорочувати те, що вже й так перебуває на нулі. І це чудова відповідь на будь-які розмови про готовність до переговорів.

Так, у Росії є багато людей, які зацікавлені в переговорах. Але Путін до них не готовий. Тому наразі єдиний можливий варіант - це його фізичне усунення. Це так, що Росія не сталося. У нього потужні спецслужби, які якраз і покликані запобігати такими сценаріям.

Путін добре знає російську історію. Він знає, як у Росії відбувалися перевороти. Сам пережив нещадну спробу заволоду у 2023 році. Тому велике питання, чи здатні російські еліти усунувти його зараз. А поки цього не сталося, будь-які домовленості з російськими переговорниками нічого не варті.

У Росії декілька частіше загалують про так званий "дух Анкориджа" - навіть частіше, ніж одразу після зустрічі Трампа і Путіна. Якщо Путін так впевнений у своїй армії, то для чого він так активно тисне на її домовленості?

А причина тут у тому, що наближається осінь і вибори у США. І, швидше за все, Трамп їх із тріском програс. Після цього про жоден Анкоридж уже не йтиметься.

Саме тому вони намагаються максимально використати останні місяці, поки Трамп має всю повноту влади, щоб Вашингтон задіяв усі механізми тиску на нас. Але ми вже витримали півтора року, й це пів року точно витримаємо.

Повертаючись до теми переговорів. Ви сказали, що такий сценарій не бажаний. Чому так?

Бо наразі відбувся перелам у війні. У Росії назриває повний колапс. Так, це відбувається повільно - йдеться не про місяці, а про два-три роки. Однак ми вже витримали чотири з половиною роки повномасштабної війни. І в тій позиції, в якій перебуваємо зараз, об'єктивно не зацікавлені в компромісних угодах.

Адже всі розуміють, що навіть найкращі компромісні домовленості передаються через збереження за Росією окупованих територій. Тобто про їхнє звільнення в таких сценаріях не йдеться.

Але з огляду на все, що ми вже перенесли, яку ціну заплатили, а також на те, що РФ програс нам війну на виснаження, навіть нам зараз компромісні домовленості? Нам треба воювати і добити Росю. Уже є сенс доводити цю війну до справжньої переконливої перемоги - зі звільненням усіх наших територій, а можливо, навіть із репарациями та покараннями всіх злочинців. У нас є такий шанс і цього року він нарешті з'явиться.

І от зараз проміняти все це на дуже примарні компромісні домовленості зі збереженням російського режиму, який ніколи не погодиться на стабільний мир, - навіть нам робити таку дурницю?

Ми вже заплатили величезну ціну і продовжуємо платити її щодня. Тож якщо вже ми несемо такі втрати, то маємо отримати результат у вигляді реальної перемоги та гарантованого тривалого миру.

ДОПОМОЖІТЬ ПРОЄКТУ **ПІДТРИМАЙТЕ НАС**

Читати УНІАН в Telegram | Читати УНІАН в Viber

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

Війна в Україні - Скільки разів на рік треба проходити ВЛК - Мобілізація 50+ з 1 червня - Наталія Мосєвчу +

Новини України - Новини Дніпра - Скільки нараховує пенсії, якщо стаж 42-45 років - Новини Харкова - 31 червня в Україні переухвають пенсії дев'яти одержувачам - Новини Львова - Чи правда, що ТУК можуть "зняти" броне - Новини Києва - Що зміниться з 1 червня в Україні - Новини Одеси - Яких жінок можуть мобілізувати з 1 червня

Новини економіки - Курс долара - Курс євро - Курс валют - Тарифи на електроенергію - Пенсії при стажі 10 років - Тарифи на газ - Пенсія зі стажем 40 років - Інервалізація - Проклі надбавки до пенсії - Таблиця виходу на пенсію в Україні для жінок у 2027 році - Вітчизнян-уро - Стаж по днюду за особовою інервалізацією

Прогноз погоди - Мегнітні бурі - Погода на тиждень - Погода на червень 2026 - Погода на місяць - Яким буде літо 2026 - Синетик - Погода на завтра - Погода Київ

Гороскоп - Гороскоп на сьогодні - Місячний календар у червні 2026 - Гороскоп на завтра - Календар рибалки у червні 2026 - Гороскоп на тиждень - Місячний календар стрижок на червень 2026

Лайфхаки - Як назавжди позбутися відкладенн усердинні унітазу - Як привабити іжака на дільничу - Який має бути зазор між пральною машиною та стіною - Як зробити яскравіше-вогнянну світлодіодку - Який засіб найкраще жовтий наліт на ПВХ - Чи потрібно змазати перший бульон - Як заготовити можна зробити і заморожити шашлык - Як відбитти шкарпетки

Яке сьогодні свято - Календар постів у 2026 році - Свята та вихідні у червні - Церковне свято 3 червня

Lite - Рецепт - Свята - Мегнітні бурі - Зірки - Стосунок - Кіно - Лайфхаки - Хлопостек 2025 - Астрологія - Мода

Сад-город - Чим обприскувати троянди від чорної пліснявості - Навіщо сипати соду під помідори - Як вилкувати кабачки від борошнатості роси - Як треба прищипувати огірки у червні - Чим обприскувати яблуні влітку - Чим гідкувати поливочну під час щітіння - Чим обприскувати поливочні від довогносома - Як позбутися павутинного кліща

Рецепти - Окрошка "По-нарськи" - Курячі котлети без яєць та хліба - Сирне печиво - Забутий радянський рецепт заварного крему

App Store | Google Play | f | X | in | o+ | e | n

Правила користування сайтом - Політика конфіденційності - Про нас - Редакційна політика - Ми в соцмережах